

РЕШЕНИЕ

№ 1000

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **10457** по описа за **2013** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за регулиране на съобщенията срещу решение от 02.09.2013 г на Софийски районен съд, НК, 98- ми състав по анд № 22494/2012 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 0271 от 15.08.2012 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60000 лева на основание чл. 325, ал.1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ във връзка с т.2.7.1 от разрешението, във връзка с чл. 44, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга /ФС/.

Като касационно основание се сочи неправилно приложение на закона- основание по чл. 348, ал. 1 т. 1 от НПК.

Ответната страна – [фирма] оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е възприел описаната в АУАН фактическа обстановка, но е констатирал неправилно приложение на санкционната норма. Счел е, че не е осъществено нарушение на посочената т.2.7.1 от разрешението.

Съдът споделя крайните изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление, но по други съображения. Според касационната инстанция, фактите, свързани с административното нарушение, не са описани достатъчно пълно и ясно в АУАН и НП. Актосъставителят и административно-наказващият орган лаконично са констатирали, че причина за отказа е посочен код 006 – дължими неустойки и/или лизинги и без да обсъждат повече това обстоятелство, са счели, че не е налице основания за отказ за преносимост. Съгласно чл. 43, ал.1, т.4 и 5 от функционалните спецификации, даряващият доставчик може мотивирано да откаже преносимост на номер/номера пред приемащия доставчик, когато не са заплатени всички задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасяния номер, и услугите, ползвани чрез него, възникнали и станали изискуеми преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик или когато не са заплатени до деня, предшестваш датата, определена за прозорец на преносимост, всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него.

Актосъставителят и административно-наказващият орган не са изследвали обстоятелството действително ли са били налице вземания на доставчика по отношение на клиента и съответно налице ли е била действителна причина той да откаже пренасяне на номера. В този смисъл е допуснато нарушение на административно-производствените правила, като действителната фактическа обстановка не е напълно изяснена. Това е достатъчно основание за незаконосъобразност на наказателното постановление.

На второ място, в АУАН и НП са посочени множество дати, но не става ясно коя от тях е приета от административно-наказващия орган именно за дата на нарушението.

По изложените съображения касационната жалба е неоснователна. Оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.09.2013 г на Софийски районен съд, НК, 98- ми състав по анд № 22494/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.